

MATTHEÛS

10:16-20

Jezus zendt Zijn discipelen als weerloze maar bedachtzame getuigen een vijandige wereld in.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/10-16-20-deel-1

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De zendingsrede als verzameling uitspraken	4 min	3
2	Schape te midden van wolven	4 min	5
3	Bedachtzaam en onschadelijk	4 min	7
4	Wijs als slangen: gevaar vermijden	5 min	9
5	Een Koninkrijk zonder fysiek geweld	7 min	11
	Om verder te lezen		15

1

De zendingsrede als verzameling uitspraken

We slaan Mattheüs 10 op en gaan verder met wat je de zendingsrede van Christus zou kunnen noemen. In het Evangelie van Mattheüs zijn de lessen van Christus grotendeels geordend in vijf redes. De eerste is de Bergrede, die de hoofdstukken 5 tot en met 7 beslaat. De tweede is deze zendingsrede in Mattheüs 10. Daarna heb je de rede over de gelijkenissen, die in Mattheüs 13 staat en eenvoudigweg een verzameling gelijkenissen is. In Mattheüs 18 heb je een vierde rede, die over het algemene onderwerp van relaties gaat. Dan hebben we de altijd populaire rede op de Olijfberg, die te vinden is in Mattheüs 24 en 25. Daar spreekt Jezus over dingen die op het punt stonden te gebeuren bij de verwoesting van Jeruzalem.

Deze vijf redes zijn in elk geval in het Evangelie van Mattheüs de grootste verzamelingen uitspraken van Jezus. Ze lijken allemaal — of in elk geval verscheidene ervan, en ik denk waarschijnlijk allemaal — verzamelingen van uitspraken van Jezus te zijn, in plaats van eenvoudigweg een weergave van dingen die Hij bij één bepaalde gelegenheid zei. De Bergrede in Mattheüs is drie hoofdstukken lang. Wat in Lukas dezelfde rede lijkt te zijn, beslaat slechts een half hoofdstuk. En het aanvullende materiaal dat Mattheüs wel op die plaats opneemt, maar Lukas niet, lijkt afkomstig te zijn van dingen die Jezus bij andere gelegenheden over hetzelfde onderwerp zei.

Zo gaat ook deze zendingsrede over het feit dat Jezus de twaalf eropuit stuurt om naar verschillende steden te gaan en het evangelie te prediken. Dit is natuurlijk niet de Grote Opdracht. Dit vindt niet aan het einde van Jezus' leven plaats, maar midden in Zijn bediening in Galilea. Deze rede lijkt een verzameling te zijn van dingen die Jezus bij verschillende gelegenheden zei over het algemene onderwerp van de missie van de discipelen. Maar Mattheüs lijkt ze in dit ene hoofdstuk bij elkaar te hebben gebracht.

Een reden om dat te zeggen is dat we tot nu toe de eerste vijftien verzen hebben behandeld. Deze vijftien verzen aan het begin van hoofdstuk 10 hebben een parallel in Lukas 9, waar we ook zien dat Jezus de twaalf eropuit stuurt. Het is kennelijk dezelfde

uitzending. Dat wil zeggen: Lukas 9 lijkt hetzelfde verhaal te bevatten als wat we hier in Mattheüs 10 aantreffen. In Lukas 10 zien we dat Hij de zeventig eropuit stuurt. Maar de uitzending van de twaalf staat in Lukas 9.

Het punt is dat Hij hun bij hun uitzending in Lukas dezelfde instructies geeft als in de eerste vijftien verzen van Mattheüs 10. Maar Mattheüs 10 gaat nog bijna dertig verzen verder. Deze ongeveer dertig verzen, die het laatste deel van Mattheüs 10 beslaan, staan bij Lukas niet in deze context. Ze staan bij Lukas en in de andere Evangeliën in andere contexten. Dat wil zeggen: de woorden die we in de rest van Mattheüs 10 gaan lezen, zijn mogelijk door Jezus bij andere gelegenheden en in andere situaties uitgesproken. Maar omdat ze over hetzelfde onderwerp gaan, neemt Mattheüs ze hier op als onderdeel van zijn verzameling uitspraken van Jezus over de zendingsactiviteiten van de discipelen. Het kan dus zijn dat wat we vanaf vers 16 gaan lezen, bij een andere gelegenheid is uitgesproken. Er zijn zelfs enige aanwijzingen dat dit het geval kan zijn.

Vanaf Mattheüs 10:16 zei Jezus:

Zie, Ik zend u als schapen te midden van de wolven; wees dus bedachtzaam als de slangen en oprecht als de duiven. Maar wees op uw hoede voor de mensen, want zij zullen u overleveren aan raadsvergaderingen, en in hun synagogen zullen zij u geselen. En u zult ook voor stadhouders en koningen geleid worden omwille van Mij, tot een getuigenis voor hen en de heidenen. Maar wanneer zij u overleveren, moet u niet bezorgd zijn hoe of wat u spreken moet, want het zal u op dat moment gegeven worden wat u spreken moet. Want u bent het niet die spreekt, maar de Geest van uw Vader, Die in u spreekt.

MATTHEÛS 10:16-20

2

Schapen te midden van wolven

Laten we daar voorlopig stoppen. Jezus zegt dat Hij Zijn discipelen eropuit stuurt, helemaal niet naar een vriendelijke omgeving. Hij stuurt hen eropuit als schapen te midden van wolven. Wat ik hier interessant aan vind, is dat vlak voordat deze rede begon, in de laatste verzen van Matteüs 9, in Matteüs 9:36 staat:

Toen Hij de menigte zag, was Hij innerlijk met ontferming bewogen over hen, omdat zij vermoeid en verstrooid waren, zoals schapen die geen herder hebben.

MATTHEÛS 9:36

Toen zei Hij tegen Zijn discipelen:

Toen zei Hij tegen Zijn discipelen: De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders. Bid daarom tot de Heere van de oogst dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitzendt.

MATTHEÛS 9:37-38

En vervolgens stuurde Hij hen natuurlijk zelf op deze missie uit.

Voordat Hij hen eropuit stuurde en hun deze opdracht gaf, staat er dat Hij opmerkte en erdoor bewogen werd dat het volk Israël in het algemeen was als schapen zonder herder. Je zou dus heel goed kunnen afleiden dat deze discipelen, toen Hij hen eropuit stuurde, meer de rol van herders zouden vervullen. Het volk Israël had immers iemand nodig die hun geestelijk voedsel gaf en hun het Evangelie predikte. Jezus stuurde Zijn discipelen er als het ware opuit om dit tekort aan herders aan te vullen.

Toch zegt Hij tegen de discipelen wanneer Hij hen uitzendt:

Ik stuur jullie eropuit. Hij zegt niet: 'als herders.' Hij zegt:

Ik stuur jullie eropuit als schapen.

Dat betekent niet dat zij niet ook herders zijn. In het lichaam van Christus, in de gemeente, zijn er mensen die de rol van herder vervullen. Wij noemen hen pastors, en het woord pastor betekent gewoon herder. In de vroege gemeente had elke gemeente verscheidene van zulke mensen. Zij werden oudsten of opzieners genoemd. Hun werd opgedragen de kudde van God te weiden, ofwel te hoeden. Je vindt dit bijvoorbeeld in Handelingen 20 vers 28, waar Paulus de oudsten van de gemeente in Efeze opdraagt de gemeente te weiden, ofwel de gemeente te hoeden. Ook Petrus draagt in de eerste verzen van 1 Petrus 5 de oudsten van de gemeenten op de gemeente van God te hoeden.

Het is dus duidelijk dat de leiders van de gemeenten in zekere zin herders zijn. Hun wordt opgedragen de gemeente te hoeden. Maar in een andere zin zijn zij zelf ook gewoon schapen. Zij zijn niet de Herder. Uiteindelijk is alleen Jezus de Herder van Zijn schapen. Alle andere herders zijn in werkelijkheid slechts schapen die de taak hebben gekregen toezicht te houden op andere schapen. En dus waren deze discipelen, die er als het ware op uit werden gestuurd om predikers en leiders te zijn, zelf in feite schapen. Zij hadden een herder nodig en bevonden zich in een kwetsbare positie.

Normaal gesproken beschermt een herder zijn schapen tegen wolven. Dat is een van de dingen die een herder doet. Deze mannen waren misschien uitgezonden omdat er een tekort aan herders was, maar dat betekende niet per se dat zij zelf gevrijwaard zouden zijn van het gevaar van wolven. Hij zei:

Zie, Ik zend u als schapen te midden van de wolven; wees dus bedachtzaam als de slangen en oprecht als de duiven.

MATTHEÛS 10:16

Hij zei niet: 'Ik zend jullie uit als herders te midden van wolven om de wolven te verjagen.' Hij zei veeleer: 'Ik zend jullie uit in een situatie waarin zelfs jullie leven gevaar loopt, net zoals het leven van schapen die door een roedel wolven omringd zijn, gevaar zou lopen.'

Wat moet je daar dan aan doen? Een geweer meenemen? Een mes meenemen? Elk contact met de wereld vermijden? Uiteraard niet. Zij werden eropuit gestuurd om in de wereld te prediken. Zij werden eropuit gestuurd om zich midden tussen de wolven

te begeven. Zij werden niet uitgezonden om als schapen op een andere heuvel te zijn dan die waarop de wolven leefden. Zij waren als schapen te midden van wolven.

3

Bedachtzaam en onschadelijk

Hoe moesten zij daarop reageren? Jezus zegt daar aan het einde van vers 16:

wees dus bedachtzaam als de slangen en oprecht als de duiven.

MATTHEÛS 10:16

Hij had kunnen zeggen: ‘onschadelijk als schapen’, aangezien Hij had gezegd dat zij als schapen te midden van wolven waren, en schapen beslist onschadelijk zijn. Voor de wolven zijn ze in elk geval onschadelijk. Maar Jezus wisselt voortdurend van beeldspraak. Helemaal aan het begin, in de verzen die we eerder lazen, zei Hij zelfs dat de mensen als schapen zonder herder waren. Toen Hij vervolgens tot de discipelen sprak, zei Hij niet: ‘Kijk, er zijn veel schapen zonder herder.’ Hij zei:

Toen zei Hij tegen Zijn discipelen: De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders.

MATTHEÛS 9:37

Hij verandert het beeld onmiddellijk van schapen en herders in een oogst en mensen die graan oogsten.

Dit komt heel vaak voor in het onderwijs van Jezus, en dat zien we dus ook hier. Hij zegt:

Jullie zijn als schapen tussen de wolven, dus wees zo onschuldig als duiven.

Duiven zijn zo mogelijk nog onschadelijker dan schapen. Niet dat schapen normaal gesproken veel kwaad kunnen doen. Een ram misschien wel, maar over het algemeen zijn schapen bijzonder onschadelijke dieren. Toch kiest Hij niet voor schapen als

beeld van hoe onschadelijk de discipelen moesten zijn, hoewel Hij de schapen al heeft genoemd. Hij kiest een dier dat nog weerlozer en nog onschadelijker is: een duif.

Hij zegt:

Jullie moeten zo onschuldig zijn als een duif, maar ook zo slim als slangen.

Zoals ik dit begrijp, zegt Hij dat de discipelen zullen moeten leven in een wereld die hun vijandig gezind is en zelfs hun leven bedreigt. Maar in zekere zin zullen zij zich met hun verstand moeten zien te redden. Even later wordt duidelijk dat zij zich niet met hun eigen verstand zullen redden. Hij zegt:

Wanneer ze jullie voor de rechter brengen, bedenk dan niet eens van tevoren wat jullie gaan zeggen. De Heilige Geest zal jullie ingeven wat jullie moeten zeggen.

Maar in zekere zin zullen zij door wijsheid moeten leven. Het zal wijsheid van de Heilige Geest moeten zijn. Het zal de wijsheid moeten zijn die God hun geeft.

Maar zij moeten niet door geweld leven. Het is niet de bedoeling dat zij zichzelf met geweld staande houden en verdedigen. Dat ligt beslist besloten in Zijn woorden:

oprecht als de duiven.

MATTHEÛS 10:16

en Hij zegt dit in de context waarin zij vanwege hun getuigenis met levensgevaar worden geconfronteerd. Dat is de context, want Hij zegt:

Ik stuur jullie eropuit als schapen tussen de wolven.

Met andere woorden: je verkeert in levensgevaar. Je leven loopt gevaar. Je kunt sterven.

Hij zegt niet, zoals wij misschien zouden verwachten: ‘Zorg er daarom voor dat je goed bewapend bent. Zorg er daarom voor dat je in goede lichamelijke conditie bent, zodat je terug kunt vechten.’ Hij zegt veeleer: ‘Wees onschadelijk. Jullie zijn schapen, dus wees schapen. Wees nog onschadelijker dan schapen. Wees duiven.’ Greggs uitleg berust hier op de Engelse vertaling „harmless” („onschadelijk”); in het bovenstaande Nederlandse Bijbelcitaat staat „oprecht”.

Is het voor ons natuurlijke denken niet vreemd dat Jezus tegen hen zegt:

Jullie leven is in gevaar, dus wees onschuldig. Doe daarom niets om jezelf te verdedigen. Hoewel Hij zegt dat ze wijs als slangen moeten zijn, zegt Hij later dat ze voor hun verdediging niet op hun eigen wijsheid moeten vertrouwen wanneer ze voor de rechtbanken worden gebracht. Wat er in dit onderwijs ook onduidelijk mag zijn, één ding is in elk geval duidelijk: als ze het overleven, zullen ze niet door geweld overleven, maar door wijsheid. En deze wijsheid zal niet hun eigen wijsheid zijn. Het zal de wijsheid zijn die God hun zal geven wanneer ze op Hem steunen en op Hem vertrouwen voor wijsheid. Het is interessant dat Hij zegt:

4

Wijs als slangen: gevaar vermijden

Wees zo slim als slangen. Juist die vergelijking met slangen is vreemd, omdat we eraan gewend zijn dat slangen in de Schrift gewoonlijk als iets slechts worden beschouwd. Om de discipelen met slangen te vergelijken—je zou kunnen zeggen: „Wees wijs als uilen,” of een ander dier dat misschien als wijs wordt beschouwd, in plaats van slangen. Zo zou je de associatie vermijden met de duivel zelf en met demonen, die in de Schrift vaak in overdrachtelijke zin met slangen en schorpioenen worden vergeleken.

Maar misschien is dit van Zijn kant wel verstandig gekozen. Misschien zegt Hij:

Wees slim als slangen omdat je even wijs moet zijn als je tegenstanders, en je tegenstanders zijn de mensen van de vijand, van de slang. Zoals zij strategieën tegen je gebruiken, zo moet jij strategieën bedenken. Je moet op hun strategieën vooruitlopen. Je moet even wijs zijn als zij. Je moet je niet door hen te slim af laten zijn.

Naar mijn mening heeft wijs zijn als slangen waarschijnlijk te maken met je gedeisd houden. Het heeft waarschijnlijk te maken met op de achtergrond blijven. Er is haast geen dier met een lichaamsomvang als die van een slang dat zich zo laag bij de grond houdt, omdat een slang geen poten heeft. Het is een dier dat laag bij de grond leeft. Het blijft op de achtergrond. Dat heeft natuurlijk niets met zijn wijsheid te maken.

Moderne wetenschappers zouden slangen trouwens niet als bijzonder wijze dieren beschouwen. Ze hebben kleine hersenen en zijn niet zoals honden of een ander dier dat je zou kunnen africhten.

Toen Jezus zei:

wees dus bedachtzaam als de slangen

MATTHEÛS 10:16

bedoelde Hij volgens mij dat slangen instinctief wijs genoeg zijn om dekking te zoeken en confrontaties te vermijden. De meeste slangen zijn beslist zo. Als ze weten dat er iemand aankomt, verstoppen ze zich. En omdat ze laag bij de grond leven, kunnen ze zich verstoppen in holen, onder rotsen of op allerlei verschillende plaatsen. Volgens mij zegt Jezus dat je even bedacht moet zijn op het gevaar van degenen die tegen je zijn als een slang dat is.

Bedenk dat God in Genesis 3 zei dat de slang en de mens—of eigenlijk het zaad van de vrouw—vijanden van elkaar zouden zijn en dat het zaad van de vrouw de kop van de slang zou verbrijzelen. Sindsdien wordt de verhouding tussen mensen en slangen inderdaad door die vijandschap gekenmerkt. Over het algemeen zullen mensen een slang gewoon doden wanneer ze er een vinden, tenzij ze toevallig liefhebbers van reptielen zijn. En er zijn natuurlijk sommige nuttige slangen, heel wat zelfs, en sommige boeren hebben ze graag in de buurt. Maar ontzettend veel mensen zijn niet deskundig genoeg om het verschil tussen een giftige slang en een gewone slang te kennen. Ze nemen geen enkel risico; ze doden het beest gewoon. Daarom hebben slangen als het ware iedereen een vrijbrief gegeven om ze te doden. Het is alsof er een grote schietschijf op ze zit waarop staat: „Verbrijzel mijn kop.”

Omdat ze gevaar lopen door iedereen die ze tegenkomen, houden ze zich gedeisd. In wezen blijven ze op een veilige plaats als ze dat kunnen. Dat is hun wijsheid. Het is bij hen instinctief. Het is geen blijk van intelligentie. Het is eenvoudigweg het instinct tot zelfbehoud. Jezus zegt tegen Zijn discipelen:

Ook jullie zullen gevaar lopen en er zullen mensen zijn die jullie willen doden. Daarom moeten jullie in sommige opzichten als een slang zijn: slim genoeg om problemen zo mogelijk uit de weg te gaan.

Dit betekent niet dat ze een volledig verborgen leven moeten leiden en nooit hun Evangelie mogen prediken. Dit werd juist tegen hen gezegd toen hun werd opgedragen het Evangelie te prediken. Maar het moet betekenen dat ze niet onnodig in een gevaarlijke situatie moesten blijven, enkel uit pure domheid. Iets later—die verzen hebben we nog niet bereikt, maar daar komen we nog—zegt Hij hun dat ze naar de volgende stad moeten vluchten als ze in de ene stad vervolgd worden. Hij zegt in vers 23 van Mattheüs 10:

Wanneer ze u in de ene stad vervolgen, vlucht dan naar de andere, want voorwaar, Ik zeg u: U zult uw rondgang door de steden van Israël niet geëindigd hebben, voordat de Zoon des mensen gekomen is.

MATTHEÛS 10:23

Hoewel hun wordt opgedragen het Evangelie te prediken en zichzelf aan gevaar bloot te stellen, moeten ze wijs genoeg zijn om te weten dat ze zich waarschijnlijk gedeisd moeten houden, de stad moeten verlaten en het ergens anders moeten proberen wanneer ze vervolging ondervinden in plaats van een goede ontvangst. Hij zegt hun dat ze in gevaar zullen zijn en dat hun overleving niet zal afhangen van hun felheid of van hun vaardigheid als vechters. Ze moeten juist onschadelijk als duiven zijn. Ze moeten ervoor zorgen dat ze hun getuigenis niet bezoedelen door geweld of vijandigheid in de situatie te brengen die Christus niet vertegenwoordigt.

5

Een Koninkrijk zonder fysiek geweld

De Joden van het Oude Testament waren niet onschadelijk als duiven, en het werd ook niet per se als een deugd beschouwd om dat te zijn. In het Oude Testament voerden zij veel oorlogen. De mensen die als de grootste helden golden, waren mensen als Simson,

die duizend mensen doodde met het kaakbeen van een ezel, of andere mensen zoals hij in het Oude Testament. Sommige helden van David stonden in hoog aanzien vanwege alle vijanden die zij vrijwel met hun blote handen hadden gedood. Dit waren niet bepaald mannen die onschadelijk waren als duiven. Maar Jezus brengt een Koninkrijk dat niet op dezelfde manier wordt uitgebreid als het koninkrijk Israël in het Oude Testament werd uitgebreid. Het koninkrijk Israël in het Oude Testament was een politiek koninkrijk. Het was één politieke natie in een wereld vol politieke naties. Het was echter anders, omdat dit de natie was die God had uitgekozen om aan de kant van haar volk te staan, het te zegenen en het te gebruiken om de rest van de wereld te zegenen. Hun voortbestaan als natie hing echter af van veel van dezelfde dingen waarvan het voortbestaan van iedere natie afhing. Politieke naties hebben regeringen, grenzen, legers enzovoort om die grenzen te verdedigen. Ze hebben een burgerschap dat kan worden omschreven aan de hand van fysieke, geografische kenmerken enzovoort. Als politieke natie hield Israël zich dan ook in veel opzichten op dezelfde manier in stand als andere politieke naties dat doen, en daarmee deden zij niets verkeerd.

Toen Jezus in Johannes 18 werd gearresteerd en Pilatus Hem ondervroeg over de aard van Zijn missie, zei Jezus:

Jezus antwoordde: Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Als Mijn Koninkrijk van deze wereld was, zouden Mijn dienaars gestreden hebben, opdat Ik niet aan de Joden overgeleverd zou worden, maar nu is Mijn Koninkrijk niet van hier.

JOHANNES 18:36

waarmee Hij bedoelde: niet uit de wereld. Dat staat in Johannes 18:36. Jezus zei dat als Zijn Koninkrijk van deze wereld was, zoals Israël dat was — Israël was een werelds koninkrijk — Zijn dienaren zouden hebben gevochten om hun koning te beschermen. Volgens Jezus is dat kennelijk gepast voor koninkrijken van deze wereld. Israël was een koninkrijk van deze wereld, en zij vochten inderdaad. Maar Jezus zei:

Mijn Koninkrijk hoort niet bij deze wereld, en daarom vechten Mijn dienaren niet. Ze vochten zelfs niet om hun Koning te verdedigen tegen arrestatie. Natuurlijk probeerde een van hen wel te vechten, maar Jezus bestrafte hem en zei tegen hem dat hij dat niet moest doen.

Het punt hier is dat de discipelen, anders dan het koninkrijk Israël, het natuurlijke Israël, een Koninkrijk verkondigden dat met andere middelen dan het zwaard zou worden verspreid. Het was het Koninkrijk waarover de profeten schreven: Jesaja in Jesaja 2 en Micha in Micha 4, waar zij spraken over een tijd waarin zij het volgende zouden doen:

Hij zal oordelen tussen de heidenvolken en veel volken vonnissen. En zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen. Oorlog voeren zullen zij niet meer leren.

JESAJA 2:4

Dat betekent dat hun oorlogswapens zouden worden ingeruild voor werktuigen voor vredestijd.

Het Evangelie van Jezus Christus is als zaad dat in harten wordt geplant. De missie van de discipelen leek meer op die van mensen die eropuit trekken en zaad planten om het Koninkrijk van God te bevorderen — het zaad van het Evangelie — dan op die van mensen die eropuit trekken met zwaarden om de hoofden af te hakken van degenen die het Evangelie verwerpen. Daarom was de missie van de discipelen er in één opzicht op gericht niemand kwaad te doen. Ze waren onschadelijk in die zin dat ze niemand zouden doden. Ze zouden niet in fysieke zin met mensen vechten.

Maar in een ander opzicht vormden ze een heel, heel grote bedreiging voor de bestaande orde. Ze vormden een heel grote bedreiging voor de duivel. In die zin waren ze niet zo onschadelijk als duiven. Toen Jezus zei:

oprecht als de duiven

MATTHEÛS 10:16

bedoelde Hij dat natuurlijk in fysieke zin. Het is duidelijk dat christenen, wanneer zij het Evangelie verkondigen in een verloren wereld, iets doen wat de machten van de duisternis grote schade toebrengt. Er is een geestelijke strijd gaande, en wanneer wij het Evangelie verkondigen, zijn wij bij die strijd betrokken. Alleen al de verkondiging van het Evangelie is gewelddadige geestelijke oorlogvoering tegen de machten van de duisternis. Maar dat behoort tot een ander terrein dan dat waarover Jezus spreekt. Jezus heeft het over de fysieke omstandigheden waarin de discipelen terechtkomen wanneer zij eropuit trekken.

Hij zegt tegen hen dat zij omwille van Jezus voor stadhouders en koningen zullen worden gebracht. Dat zegt Hij in vers 18. Hij zegt dat dit hun en de heidenen tot een getuigenis zal zijn. Het is interessant dat Hij hier de heidenen noemt, want eerder, in vers 5, zei Hij:

Deze twaalf zond Jezus uit en Hij gebood hun: U zult u niet op weg begeven naar de heidenen en u zult geen enkele stad van de Samaritanen binnengaan,

MATTHEÛS 10:5

Nu zegt Hij dat zij voor koningen en voor de heidenen zullen worden gebracht.

Dit is een van de aanwijzingen dat wij nu een gedeelte van het hoofdstuk lezen dat uit een andere context komt, en dat Mattheüs uitspraken heeft samengebracht die Jezus bij verschillende gelegenheden over dit onderwerp heeft gedaan. Toen Hij de twaalf aanvankelijk uitzond, zond Hij hen niet naar de heidenen. Nu voorspelt Hij dat zij voor koningen en voor de heidenen zullen staan. Die voorspelling is natuurlijk van

toepassing op hun latere bediening, nadat Jezus was gestorven, opgestaan en naar de hemel was opgevaren. Ze verschenen inderdaad voor koningen en heidenen, maar hier zien we dat Mattheüs deze informatie opneemt.

Deze informatie is eigenlijk in een andere context te vinden, in de rede over de Olijfberg, in Mattheüs 24, vers 9 tot en met 13, en ook in Lukas 21, vers 12 tot en met 19. Dit gedeelte over hoe zij eropuit zullen gaan en een getuigenis voor de heidenen zullen zijn, enzovoort, is in werkelijkheid in een andere situatie tijdens Jezus' bediening te vinden en lijkt hier te zijn ingevoegd. Maar het punt is dat het wel van toepassing is op de latere missie van deze mannen, en tot op zekere hoogte ook op de missie van christenen in deze tijd. We zullen meer over deze missie spreken, en over de dingen die Jezus erover zei, terwijl we verdergaan met onze studie van Mattheüs 10.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 10:16-20
- Mattheüs 9:36
- Mattheüs 9:37-38
- Mattheüs 10:16
- Mattheüs 9:37
- Mattheüs 10:23
- Johannes 18:36
- Jesaja 2:4
- Mattheüs 10:5

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.